

'Ik hoor je & ik luister' - Theo Vesseur 1921-1991

1 januari 1992

Auteur: Anne van Delft

Volume: 23

Nummer: 1

Pagina's: 1

Documenten

- [moer_jrg23_001.pdf](#)

ik hoor je die h ten of zoals hij zelf zei enkele best aardige teksten zijn laatste bundel achter is meer ik luister dan je denkt heeft als motto als de tekst viel te lezen dan kunnen de letters verbleken ik heb met plezier gewerkt aan de uitgave ervan ik kende theo pas sinds zijn pensionering theo vesseur genoeg om me mijn leven lang gesteund te voelen door zijn warme zorgvuldige onaangetaste 1921-1991 pastheid zijn trouwe eigen aardigheid anne van delft op tweede kerstdag overleed theo vesseur zo'n veertig jaar lang inspireerde hij mensen om over en weer hun eigen taalvormen te gebruiken vertellend schrijvend drukkend spelend onconventioneel en goed hij was fel tegen brute zekerheden die vernieuwing van onderwijs en maatschappij tegenhiielden voor mensen die iets essentieels te zeggen hadden was hij mild en ondersteunend die mensen vielen hem op je weet toch waar iets zinnigs gebeurt kon hij zeggen hij had vertrouwen in de inspiratie van anderen die op basis van dat vertrouwen weer verder kwamen hij genoot van dat proces theo werkte graag samen met mensen van verschillende vakkundigheden op die manier leverde hij een baanbrekende bijdrage aan de ontwikkeling van lekspel tot dramatische vorming hij was verslingerd aan drukken aan letters en papier en zou op elke school een drukpers telkens willen zien zelf drukken van teksten vond hij al sinds ik een deur door ga belangrijk typografie was voor hem intonatie van geschreven taal ambachtelijke zorg voor en de taal leidde tot effectief woordgebruik zon in een nieuwe ruimte sta der franje en zo leerde je de essentie van wat je is er een begin wilde zeggen op papier te zetten en als ik dan weer bij zijn pensionering als vakdidacticus in verder ga 1987 schreef hij voor moer waar ging het en in weer nieuwe ruimten sta eigenlijk om en waar gaat het om over kijken naar wat leerlingen nodig hebben over en weer omgaan met mensen en hun taal in zijn korte een nieuwe deur door ga termijn als redacteur droeg hij de mengeling en tussen bloem en rotzooi sta van kritiek en mildheid uit die zo karakteristiek zijn anderen er ook tiek was voor hem hij was kritisch het hele ergens niet zo ver onderwijs moest anders maar als hij producten van anderen moest beoordelen was hij hun tijd verdicht in mij mild hij gaf anderen de ruimte om op hun afscheid

manier te schrijven dat ken ik nie t theo schreef vooral de laatste jaren veel ge
i99z i moer 1